

Нови почетни членове на Българското геологическо дружество: проф. д-р Платон Чумаченко, доц. д-р Страшимир Страшимиров, проф. Кларк Бърчфийл

New honorable members of the Bulgarian Geological Society: Prof. Platon Tchoumatchenco, Assoc. Prof. Strashimir Strashimirov, Prof. Clark Burchfiel (foreign)

Съгласно чл. 6. (4) за почетни членове на сдружението могат да бъдат избирани известни учени и дейци в областта на геологията от страната и чужбина.

На своето общо отчетно-изборно събрание, проведено на 07.12.2011 г., по предложение на УС на БГД единодушно бяха избрани трима нови почетни членове: двама български – проф. д-р Платон Василевич Чумаченко и доц. д-р Страшимир Борисов Страшимиров и един чуждестранен – проф. Кларк Бърчфийл от САЩ.

Кратки биографични бележки

Проф. д-р Платон Василевич Чумаченко

Роден е на 27 май 1935 г. в с. Бяла, Бургаска област. От 1954 до 1959 г. е студент по геология в Софийския университет. През периода 1959–1960 г. е геолог в Управление за геоложки проучвания – София. От 1960 до 2003 год. работи в Геологическия институт „Акад. Стр. Димитров“ при БАН – отначало като специалист в секция „Тектоника“, а по-късно като н.с. III–I ст., ст.н.с. II ст. и ст.н.с. I ст. (професор) в секция „Палеонтология и стратиграфия“. Неговите научни изследвания се фокусират върху юрските брахиоподи

от разкрития и от дълбоките сондажи в Северна България. Има значителен принос за разработването на стратиграфията на Юрската система в България. Най-големите му постижения са установяването на липсата на долноюрски седименти в Северозападна България и на олистолитния характер на Долно и Средноюрската серия в Източна Стара планина. Защишава дисертация за кандидат на геолого-минералогическите науки (доктор) през 1971 г., а през 1989 г. – за доктор на геолого-минералогическите науки (доктор на науките). Работил е и като картировач в Северен Алжир (1970–1972 г.) и като старши геолог на българската група в Монголия (1977–1979 г.).

Заемал е редица обществени длъжности: Председател на експертната комисия по Науките за земята към НФНИ (1990–1993 г.); Председател на научната комисия по геолого-географски науки при ВАК (2000–2003, 2006–2009 и 2009–2010 г.).

Дълги години той е бил член на ръководството на БГД, заемал е длъжността библиотекар при председателството на проф. П. Мандев, проф. М. Желязкова, доц. И. Монахов, проф. В. Въчев, доц. Н. Зидаров и др. Съавтор е на инвентарната статия за списанията в библиотеката на БГД. От името на БГД е бил организатор на геоложката екскурзия на Geologist Association – Великобритания в България. Във връзка с неговата 50 годишнина Ръководството на БГД го е представило за орден „Кирил и Методий“.

Бил е член на различни международни комисии и участник с доклади в много международни геоложки форуми. Преподавател е по палеоекология в СУ „Св. Климент Охридски“ (с малки прекъсвания) в периода 1973–1991 г.

Автор или съавтор на повече от 230 научни публикации, много от които публикувани в Сп. на БГД.

От 2003 г. е пенсионер, което обаче не му пречи да продължава своята активна изследователска дейност. Той публикува редица трансгранични работи с регионален характер, корелирайки разрези и тектонски единици в граничното пространство между България и Сърбия, Източния Балкан и Крим, както и работи, свързани с проблемите на геоложкото наследство. Последните му отпечатани работи са от 2011 г.

Мотивировката за избор е направена въз основа на научните му приноси за изучаване на юрските брахиоподни съобщества у нас, юрската стратиграфия, познанието върху регионалната геология на Юрската система, цялостната му организационна дейност и всеотдайност за развитие на Българското геологическо дружество, като член на Управителния съвет през един период от над 20 години, а по-късно и като редови член и по повод навършването на кръгла годишнина.

Доц. д-р Страшимир Борисов Страшимиров

Роден е на 28 юни 1950 г. в гр. София. Средно образование завършва през 1968 г. и същата година е приет за студент във Висшия минно-геоложки институт (понастоящем МГУ „Св. Иван Рилски“), специалност „Проучване на полезните изкопаеми“, където се дипломира като инженер-геологопроучвател през 1973 г. През 1973–1975 г. работи като специалист в Геологически институт на БАН. От 1975 г. е избран за асистент във ВМГИ по „Геология и проучване на полезните изкопаеми“.

Защитава дисертация за кандидат на геолого-минералогическите науки (доктор) през 1983 г. на тема „Минерални асоциации и развитие на рудообразователните процеси в медно-молибденовото находище Медет“.

През 1991 г. е избран за доцент към катедра „Геология и проучване на полезните изкопаеми“, където работи и понастоящем.

Специализирал е през 1980 г. в университетите на Амстердам и Утрехт (Холандия) и през 1991 г. в университетите на Лестър (Великобритания), Амстердам и Делфт (Холандия). Областите на специализация са по проблеми, свързани с изучаването на рудните находища и съвременните методи за преподаване на геоложки науки.

Води лекции по дисциплините „Находища на метални суровини“, „Геология и проучване на полезните изкопаеми“, „Полезни изкопаеми“ и др. със студенти от Геологопроучвателния и Минно-технологичния факултет на МГУ „Св. Иван Рилски“. Бил е ръководител на над 50 дипломанти и трима докторанти.

Доц. Страшимиров е автор на над 78 научни публикации в наши и чужди списания, отразяващи изследвания в областта на изучаване на минералния състав и рудообразователните процеси в медни, медно-златни, златни, полиметални и други рудни находища, минераложки проблеми при провеждане на технологични опити за подобряване на обогатимостта на руди, изучаване на флуидни включения в минералите и др. Автор е на един учебник и 3 англо-български геоложки и минно-геоложки речници. Има регистриран един патент за устройство и метод за подготовка на проби за рентгеноструктурен анализ. Участвал е в работата на редица наши и международни научни конгреси, конференции и симпозиуми с доклади или постери.

Бил е ръководител и/или е участвал в разработването на над 50 научно-изследователски и научно-приложни проекта, свързани с изучаването на находища на полезни изкопаеми в България и чужбина. Участвал е в осъществяването на проекти от страна на чуждестранни компании, изследвайки минералния състав и рудообразователните процеси на находища в България, Македония, Сърбия, Йемен,

Индия, Иран, Турция, Ирландия, Русия, Мавритания, Бряг на слоновата кост, Судан и др. В периода 1983–1986 г. извършва изследователски работи като експерт-консултант към Международната геоложка експедиция в Монголия.

Участва в реализирането на проекти, финансирани от Европейската фондация за научни изследвания и Швейцарския фонд за научни изследвания. Бил е ръководител и е участвал в работата на 6 образователни проекта, финансирани от Европейската общност, Световната банка и МОМН.

Изпълнявал е административни функции като: Декан на Европейския факултет към МГУ „Св. Иван Рилски“, Научен секретар на отдела за международна дейност към МГУ „Св. Иван Рилски“, Председател на координационния Сократ-съвет към МГУ, Координатор по програма Еразъм към МГУ „Св. Иван Рилски“, бил е ръководител на катедра ГППИ.

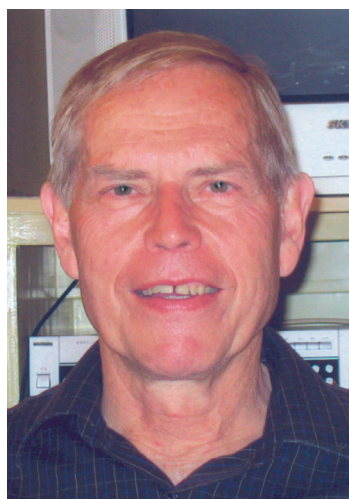
Член е на редица професионални организации: Българско геологическо дружество (от 1976 г., член на УС от 2002 г., а от 2005–2009 г. – Председател), Българско минералогическо дружество (организационен секретар – 1992–1996 г.), Съюз на учените в България (от 1978 – до днес), Обществото на геолозите в областта на полезните изкопаеми (Society of Economic Geologists, USA, 2000–2004 г.).

Член на УС на Фонд „Научни изследвания“ към МОМН (2004–2008 г.), член на Комисията по геолого-географски науки към ВАК (секретар – 2003–2008 г.), член на контролно-ревизионната комисия към НТС по МДГМ (от 2006 г. – и до сега).

Участва в редакционните колегии на списанията *Geologica Balcanica*, *Списание на БГД* и *Годишник на МГУ „Св. Иван Рилски“*.

Мотивировката за избор е направена въз основа на научните му приноси за изучаване на рудните находища у нас, техния минерален състав, преподавателската му дейност за подготовката на няколко поколения специалисти, както и организационната му дейност за развитие на Българското геологическо дружество, като Председател през периода 2005–2009 г. и по повод навършването на кръгла годишнина.

Проф. Бъррел Кларк Бърчфийл (Burrell Clark Burchfiel)

Той е роден на 21 март 1934 г. в Стоктън, Калифорния. Придобива бакалавърска степен с отличие в Станфордския университет през 1957 г. и магистърска степен – през 1958 г. През 1961 г. му е присъдена докторска степен от Йелския университет с награда „Силлиман“ (Silliman Prize).

Професионалната му кариера започва като асистент в Райския (Rice) университет (1961–1966 г.), доцент (1966–1970 г.) и професор (1970–1976 г.). От 1977 г. е избран за професор в Масачузетския технологичен институт, Кеймбридж, а от 1984 г. е удостоен с почетното звание „Шлумберже професор“, длъжност която заема и до днес, продължавайки да чете курсове по структурна геология, тектоника на плочите, орогенни процеси, теренна геология и др.

Проф. Бърчфийл е член на редица национални и международни организации: Националната академия на науките на САЩ, Американската Академия на науките, Американското геоложко дружество (председател – 2002–2003 г.), Американския геофизичен съюз, Американската асоциация на нефтените геолози, Австралийското геоложко дружество, чуждестранен член на Китайската академия на науките и др.

Носител е и на редица национални и международни награди, които е трудно да се изброят. Несъмнен връх е награждаването му с Пенроузки медал на Геоложкото дружество на Америка (вж. Сп. БГД, год. 70, кн. 1–3, 2009, с. 189). Наградата му бе връчена „за неговите изключителни постижения в изучаването на тектониката на континентите“. За геологията тази награда е близка по значение до Нобеловата награда. През 2010 г. той е награден и с наградата на Секцията по структурна геология и тектоника на Американското геоложко дружество за най-добра публикация в областта. Всичко това говори за една непресъхваща изследователска активност.

Научните интереси на проф. Бърчфийл са свързани с произхода, развитието и структурната еволюция на континенталната кора. Основните му изследвания са свързани с разпознаването на “pull-apart” басейните на примера

на Долината на смъртта (1966), първата плейт-тектонска интерпретация на Орогена на Кордилиерите (1968 и 1972) и моделът на неговото развитие (1992, в колектив), плейт-тектонски модели върху геологията на Румъния и Източноевропейския ороген (1974 и 1980), моделът на разтягане по полегати разломи (1982, съвместно с Брайън Уорники), изследванията върху конвергентните процеси в Хималаите и развитието на Тибетското плато, разпределение на напреженията в дълбоките части на орогените (на примера на Каледонидите в Скандинавия) и др. В последните години голяма част от изследванията на проф. Бърчфийл са свързани с изучаването на неотектониката и съвременната геодинамика на Източното Средиземноморие, Егейско море, Южните Балкани и България, отразени в редица съвместни публикации с колеги от Албания, България, Гърция, БЮРМ (Република Македония). Той е автор на над 110 статии и монографии. Те са цитирани над 3430 пъти. Член е на реколегията на Сп. на БГД. Над 20 години поддържа тесни професионални връзки с колеги от СУ „Климент Охридски“ и Геологическия институт „Страшимир Димитров“ при БАН

Мотивировката за избор е направена въз основа на значителните приноси към развитието на тектониката на континентите в теоретичен и регионален аспект, приносът му към развитието на регионалните тектонски познания на Балканите, България и Източното Средиземноморие и участието му в Редколегията на Списанието на Българското геологическо дружество.

Новите почетни членове се удостояват с плакет и почетна грамота в рамка.

Честито!

УС на Българското геологическо дружество